

”Den svarta koa”

Visor och låtar från Västergötland
med Lasse Dahlberg

(sälflöjt)

Hej, jag heter Lasse och jag är född vid foten av Kinnekulle
i en liten kyrkby som heter Forshem!

(sälflöjt)

(Regnröret + mungiga)

Mungigan är ett uråldrigt instrument, som finns över hela världen.

Ända in i mitten på 1900-talet utökar västgötabönderna sina inkomster
genom att smida mungigor på städet.

Knallarna tar med sig dom här ut i stugorna och säljer.

Och vad det så ...att man va några stycken som möttes vid en vägkorsning
och nån hade en mungiga på sigdå blev det dans!

(Mungiga och sång)

När väckelserörelsen drar fram då förbjuder man mungigan och säger att det är ett instrument av den Onde

Jag tänkte nog på det här när jag tillsammans med Björn Isfält i mitten på sjuttioalet skulle skriva musiken till filmen om Bröderna Lejonhjärta

Då använde vi mungigan för att illustrera förrädaren i Körbärsdalen – Jossi – han som hade krogen ”Guldtuppen” .

Under hans bilder skorrar ofta mungigan falskt.

(När jag frågar barn ute skolan vad dom tänker på när jag spelar mungiga, säger dom nästan alltid: ”Bröderna Lejonhjärta”

Den här mungigan köpte jag på Västergötlands museum för så där tio år sedan.

Det var också då som jag tillsammans med Hans Kennemark och gruppen Tritonus spelar in ”Hól i vägga” hemma i vår lilla studio i Västerplana. Arnold Josefsson på Västergötlands Folkmusikarkiv tar fram ett gediget material som så småningom blir det här häftet och den här CD-skivan. Vi har också fina solister med oss som Sven-Ingvar Hej, Mats Ljung och inte minst Birgitta Andersson som framför olika ramsor på sin genuina västgötska.

Birgittas gamla mamma Viola i Mariestad ringer runt till sina vänner och pratade om hur den och den ramsan skulle låta. Det skiftar inte bara mellan olika landskap utan också mellan olika byar här i Västergötland. Vi sitter i köket innan inspelningen Birgitta, Biggan och jag för att värma upp med lite kaffe... men efter en kort stund far Birgitta upp:

” Nej här kan vi inte sitta och prata stockholmska!”

(”muspussar”)

Ut ur mitt hus
Båd råtta och mus
Gack till andra ställen
Där di har fler förut.

Pelle lille Pelle lille
Sköna däk hem
Koa har kalvat
Katten har kättlat
Och soa har fått femtan små greser

(grymtar)

Skoskav i nacken
Och tannavärk i häln
Löppebett i räva
Som aldrig går dän

Om såmma visste va såmma säger om såmma
Så skulle inte såmma säja om såmma
Dä såmma säger om såmma

Uppför en backe
Och nerför en li
Där stod en flicka
Ho sa bli mi

Fästeman och möa
Stolpen och stöa

Rodde till en ö
 När dom kom i lann´
 kysste dom varann

Tack ska du ha för du gick den här vägen
 Tack ska du ha för du tittade in
 Tack ska du ha för du drack mitt kaffe
 Tack ska du ha för du doppa min ring

/:Hól i vägga,bôrra på, bôrra på
Hól i vägga bôrra på
Hól i vägga ,bôrra på, bôrra på
Tjofadderittan lej :/

Flit å skit ska de va
 Flit å skit ska de va
 (4 – 6 ggr)

Dä satt en hare på farfara gärde
 För hoppedi hoppedi hopp
 Så åt han en bit
 Så sket han en skit (–)
 För hoppedi hoppedi hop
 Allting har en ände
 Fast kôrven den har två
 Skär en av´n på mitten
 Har den två ändå.

Om jag hade ett pannekakelass
 Och dä vore ett glimrande före
 Då körde jag rätt ner till Överbo lo

(häst-bjällrorna låter)

Med fjorton käringar före

/: Hól i vägga,bôrra på, bôrra på
Hól i vägga bôrra på
Hól i vägga, bôrra på ,bôrra på
Tjofadderittan lej :/

Gunatt gunatt du svarte katt
 Lägg nöckeln under trappa
 Så kommer jag
 Till dej
 I
 Natt

(viskande) **Hól i vägga ,bôrra på ,bôrra på**
Hól i vägga bôrra på
Hól i vägga ,bôrra på bôrra på
Tjofadderittan lej

En av visera i häftet Hól i Vägga är efter Hilda Andersson (f.1892), Forshem.
 En vaggvisa som är spridd över hela Skandinavien.
 ”Dä satt en fågel i päreträ”

(Sopranino)

”Dä satt en fågel i päreträ,
han sjongde så vackra viser
Lelle fågel sjong inte så
Lellen söver nog ändå
Å slepper å smaka på riset”

På tal om Forshem.....! ...så ligger kyrkan mitt i byn.

Nästan alla 1100-tals kyrkor är tillägnade Jungfru Maria, men inte Forshem.
Forshems kyrka är tillägnad Guds grav. Och märkligt nog finns det, liksom borgen i Årnäs
-Aranäs borg– spår av en arabisk byggnadsstil

(Regnröret + Invandra)

Men Forshems kyrka är inte framförallt känd för att den är byggd i lite arabisk stil
Utan för sina märkliga stenreliefer utanför kyrkan – sex stycken av den så kallade
”Forshemsmästaren”

På en av dom här bilderna kan man se en riddare med sin häst som skänker kyrkan till Gud.
Ovanpå ser man ett tempelriddarkors.
Är det en Tempelriddaren som lät bygga Forshems kyrka?
(klockor och regnrör)

På tal om Tempelriddare och annat fint....

så skulle kongen komma till Förshem när jag var barn.

Gustav den femte hade just dött och Gustav den VI Adolf skulle komma på sin Eriksgata
med tåget och stanna i Forshem. Hela byn stod vi där nere vid stationen med flagger i
händerna och fint klädda när tåget kommer inrullande till stationen.

Av kliver kungen och vi hurrar och han bockar som han alltid gjorde, sen tog han raska steg
uppför kyrkbacken för att se på dom där märkliga stenrelieferna runt körka.

Hovet hade ringt och sagt att ... se till så att det inte finns nån stege i närheten av dom där
stenrelieferna för kungen han är så nyfiken så om han får se dä så vill han klättra upp och titta
närmare på de där bilderna! Å det har vi inte tid mä..

Men jag. Ja tänkte på något helt annat: Tänk om Kungen blir kissenödig.....osv

(Sopranino)

Första kyssen

(Sopran-blf– ”Kristallen den fina”)

Sugga

(Jag minns den ljuva tiden)

”Har du en sån där böneorgel” sa gamle biskop Grape en dag
när han såg den här lilla tramporgeln.
Jovisst har jag det!

När Hans Kennemark och jag är ute med föreställningen ”Höl i vägga” så berättar vi

att vi kan många viser som handlar om djur:
(en orgelton)

”När jag var en liten stackare bodde jag i Forshem.

Det är en by som ligger vid foten av Kinnekulle – ett vackert berg.

Varje gång jag var ledsen gick jag över landsvägen till min granne, och så gick jag in i hans stora ladugård och satte mig gränsle över ena ko och klia och klappa koa som man gör här mellan horna”

”**Den svarta koa**”

”**Upp på Kinnekulle**”

...men ...det jag helst av allt sjonger om ärtjejer!!

”**Allri har jag haft så roligt förr**”

”**Johanna**”

”**Lella Lötta**”

(talat) Jag tänkte på månda
Att jag skulle på tisdä
Gå te dej på onsdä
Å säja på torsdä
Att du sulle på fredä
Komma te mej på lörda
Å dricka kaffe på sönda

Anna Panna Kallevallvanna
Kalle Valle Vinkom Sinkom Sanna

Hon är hipp och hon är pott
Hon är amm och hon är flott
Hippo-polamusen, kort och gott!

Min älskling du är som en ros
En nyutsprungnen skär
Ja, som den ljuvaste musik
Min älskade du är.

Röda rosor är så härliga
Vackra flickor är så kärliga
När man fått den man vill ha
Då är det nöje å leva!

Bara du går över markerna
Lever var källa
Sjunger var tuva ditt namn.

Adam var den första man
Som den första kvinna vann
Paradiset
Byggde hon och han

Eva var, som man vet
Ung och täck och rask och het
Mjuka händer
Vita tänder
Och så lagom fet.

(Regnrör)
När det regnar blir det vattenpussar
Himlen kysser jorden så att det kan växa upp
Blommor och träd och fåglar.

Vi behöver en himmel att flyga i
En jord att stå på
Och någon att pussa

Carl von Linné
Låt det ske
Carl von Linné
Låt det ske
Carl von Linné
Låt det ske

Här sitter gummor som ingen rubbar
Och här står gubbar som gamla stubbar
Jag tror jag lubbar jag tror jag skubbar
Med dig min jänta till nästa bal

Bland sköna flickor blir gummor gröna
Och gamla gubbar dom börjar stöna
Men jag ska dansa med dej min sköna
Så golvet gungar...
Jaa.. det ska ja!

(rytm) Apalami salami
Sinkami so
Sebedej sebedo
Extra Lara Kajsa Sara
Häck Väck Vällingsäck
Ut mä dä'k

Gubben på stubben å kärringa på rota

Bägge sulle sjonga men inga kunde nota

Gubben på stubben å kärringa på rota
Bägge sulle sjonga men inga kunde nota

Flecka lilla
Flecka lilla
Kom kom kom

Flecka lilla
Flecka lilla
Kom kom kom
Kom sa du få vad du bad mig om

Flecka lilla
Flecka lilla
Kom kom kom
Kom sa du få vad du bad mig om
Vet du inte vad de va va va ?.....
.....
Tjössen
som du nyss ville ha ha ha .

Ta på mittin
Ta mig var du vill
Ta på mittin
Ta mig var du vill

Ta på mittin
Ta mig var du vill
Ta på mittin
Ta mig var du vill

(Gla´-låten på sopranino)

(talat) En körter ti gal göken
Sen skriker ugglara

Men hur du vänner dej
Å hur du ställer dej
Så laga att du har en trogen vän
För snart förgår dina ungdomsdagar
Ja, snart förgår dina ungdomsdagar
Å allri kommer di
Nej, allri kommer di
Nej, allri kommer di tebaks igen.

(Polska efter Robert Johansson, Härryda)

Zeus dotter Palla Athena uppfinnar tvärflöjten
men hon kastar bort den eftersom hon tycker
att man måste förvrida anletsdragen när man spelar på den.

En satyr – Marsayas hittar flöjten och blir med tiden så skicklig på att spela tvärflöjt
att han utmanar självaste guden Apollon till en tävling om vem av dom som spelar bäst!

Apollon antar utmaningen. Juryn samlas och Marsayas får börja.
Marsayas spelar snabbt och bländande.

(spelar)

Så blir det Apollons tur.

Även han spelar men mycket enkelt.

(spelar)

Juryn som ska avgöra, grubblar, viskar till varandra – och grubblar vidare.

Till slut kommer deras utlåtande:

Apollon vinner!

Apollon är ingen ädelmodig segrare. *(regnröret)*

Han binder fast den stackars Marsayas vid ett träd

och flår honom levande. *(Regnröret forsar)*

Alla skogens Najader och Dryader gråter så ymniga tårar att det uppstår en flod
till minne av den olycklige flöjtspelaren Marsayas.

(Regnröret forsar igen)

Jag minns **rabarberbladen** hemma i Forshem när jag är liten.

Rabarberbladen är stora som parasoller

och stjälkarna lika tjocka som mina armar och ben.

När det regnar ligger jag torr under bladen och när solen skiner får jag skugga.

När pappa är arg för att jag tar den där pengan som ligger i hans rockficka flyr jag till
mitt hemliga sommarrum under rabarberbladen.

En av domarna i tävlingen mellan Marsayas och Apollon är **kung Midas**.

Han tycker att flöjtspelaren Marsayas är överlägsen.

Apollon blir så arg att han straffar Midas
genom att förvandla hans öron till åsneöron!

(Vemodiga toner på en ballong)

Midas skäms över sina öron.

Han skaffar en mössa som går att dra ner så att ingen ska märka något.

Men han kan inte dölja saken för sin barberare.

Barberaren i sin tur vågar inte berätta för någon människa vad han vet. Han är sprickfärdig.

Han vill skrika ut den sensationella nyheten att Kung Midas har åsneöron men det går inte,

han kan inte, han får inte, så han gräver en liten grop i marken, viskar i den vad han vet

och fyller därpå igen gropen ordentligt. Han begraver sin hemlighet.

Men det växer vass intill gropen och vassrötterna når fram och suger begärligt upp
barberarens berättelse.

En vacker dag får folket höra vassen viska:

Kung Midas har åsneöron! Kung Midas har åsneöron!

(Klockstaven)

Vid ett annat tillfälle får kung Midas önska sig vad han vill av Baccus – Vinguden, men han får bara en önskan.
Den trögtänkte Midas önskar då, att allt vad han rör vid måtte förvandlas till guld.
Baccus begriper, men står för sitt löfte!

(Klockstaven)

Midas bryter en kvist och kvisten blir av renaste guld.
Han plockar upp en sten och lite jord som förvandlas till guld.
Axet och äpplet lyser i glansen av rent guld.
Så blir kungen hungrig och slår sig belåtet ner för att njuta av alla rätter.
Han griper ett stycke bröd – men det blir guld han för till munnen.
Vinet som han vill läska sig med blir till flytande guld!
Rikast bland alla rika har han blivit en fattig stackare
som pinas av hunger och törst.

I full förtvivlan höjer han sina armar och ber Baccus om förlåtelse och förbarmande.
Och se! Guden frälse honom från sitt gyllene elände!
Allt sedan dess älskar Kung Midas skogarnas och lantlivets ro.
Djupt in i skogen njuter han av Pans pipa
och alla sköna nymfer som flockas omkring honom.
(Lasse spelar Duvdrottningen ur Bröderna Lejonhjärta)

Det där med Bröderna Lejonhjärta.....
det var ju inte bara musik vi skulle lägga till dom fantastiska bilderna
utan också musikaliska effekter.

Som när Skorpan, i inledningen av filmen,
ligger i sin säng och hostar och ska dö och komma till Nangiala
då får han ett bud i form av en vit duva som sätter sig på fönsterbläcket.....

Vi ska lägga duvkutter och vingslag,
vi letar och söker länge och väl.... till slut hittar vi det!
(Eget kutter och vingslag)

(Sjung du min dal på "kuttrande" flöjt)

En annan scen - det stora avgörande slaget mellan Körsbärsdalen och Törnrosdalen.
Det är en våldsam krigsscen med klingande svärd, hundratals hästar som strider och
människor som dödas och såras.
Under en dryg vecka lägger vi effektljud på dom här hemska scenerna.
Men vi får inte sagan att lyfta.
Inte förrän vi en dag i klippbordet plötsligt bara tar bort allt ljudet och lägger dit en vemodig
koralfantasi som jag spelar på en gammal synteseiser – en moog

Så här låter Frihetssången ur Bröderna Lejonhjärta.

Sjung du min dal
 Med brinnande röst
 Tyst dina heta sånger
 Sjung markens gräs
 Och susa vart träd
 Sakta om dagen som kommer
 Sjung källa och flod
 Sjung stenar och jord
 Ge oss till tröst era sånger
 O sjung du min dal
 Och brinn i din tro
 På frihetens dag
 Som kommer

(Slutramsa)

Ällinga vällinga vattenspruta
 Slå din kärring mitt på truta
 Här ska du få ditt elaka troll
 För att du inte kan räkna till tolv
(Liten cymbal)

Hur mycket är klockan sa tomten
 Hur mycket är blåklockan tro?
 En kvart i månsken sa älvan
 Och skakade sand ur sin sko
(Ärtskida)

Om bananer hade mun och hade tunga
 Skulle ni få höra små bananer sjunga

Men nu har de varken munnar eller tungor
 Och förresten inte heller några lungor

Alla skogens fåglar skulle sitta stumma
 Om bananer skulle slå på trumma

Slå på trumma! Slå på trumma –med vad då med?

För bananer har ju ingenting att slå med
(*munorgel*)

**Snälla sol vill du lysa
Så vi alla slipper frysa
Skin på far och mor
Och på storebror
Skin på syster min
Skin i stugan in
Gå ej bort från oss än
Och lys i morgon klart igen.**

Slut

Filibunk

Forshem och flöjt -
fria fantasier från förr

(sälflöjt)

Hej, jag heter Lasse och jag är född vid foten av Kinnekulle
i en liten kyrkby som heter Forshem!

(sälflöjt)

Den Irländske diktaren Yeats skriver: "Varje människa bär inom sig ett äventyr, en scen eller en bild som är en symbol för hennes hemliga liv. Om hon grubblar på den här symbolen så vägleder det hennes själ!"

Det står också att världen skulle se mycket bättre ut om vi låter dom vi har omkring oss berätta sina historier

Någon som har berättat en historia som många har lyssnat till på senare tid är Jan Guillou! Hans romanhjärte Arn Magnusson, Tempelriddare och Västgöte har skapat ett enormt intresse och inte minst om Forshem och Forshems kyrka.... Och eftersom jag är född där och kallar det här programmet Filibunk – Forshem och flöjt – fria fantasier från förr tänker jag börjar med musik i Arns fotspår.

(Regnrör och giga)

Mungigan - ett uråldrigt instrument ..och det finns över hela världen.
Ända in i mitten på 1900-talet utökar bönderna sina inkomster
genom att smida mungigor på städet.
Knallarna tar med sig dom här ut i stugorna och säljer.
Och vad det så ...att man va några stycken och möttes vid en vägkorsning och nån hade en
mungiga på sig
då blev det dans!

(Mungiga och sång)

När väckelserörelsen drar fram då förbjuder man mungigan och säger att det är ett instrument
av den Onde
Jag tänkte nog på det här när jag tillsammans med Björn Isfält i mitten på sjuttioalet skulle
skriva musiken till filmen om Bröderna Lejonhjärta
Då använde vi mungigan för att illustrera förrädaren i Körbärsdalen – Jossi –
han som hade krogen ”Guldtuppen” .
Under hans bilder skorrar ofta mungigan falskt. (Giga)
När jag frågar barn ute skolan vad dom tänker på när jag spelar mungiga.. säger dom nästan
alltid: ”Bröderna Lejonhjärta”

Nu musik i Arns fotspår
När Skara domkyrka äntligen skulle återinvigas efter den stora renoveringen 1150, då finns
Sigrid, Arns mamma i kyrkan . Man firar Tiburtiusmässan – en mässa för vårens återkomst.

(Lerhjärtat)

Mitt under mässan så får Sigrid en uppenbarelse -
hon ska skänka Varnhem, stormannagodset Varnhem till kyrkan .

(Lerhjärtat)

Sigrid skänker stormannagodset Varnhem till Cictersienserne
Och Varnhem blir så småningom Sveriges största kloster

Det är i Varnhem Arn föds, så tillbringar han sin första barnaår hemma i Årnäs men när
Sigrid dör återvänder han till Varnhem och blir uppfostrad av munkarna där. Han blir en
”Oblat” som det hette – ett barn i Guds tjänst... nu får han lära sig krigets lekar
(skorrande toner på basblockflöjt)
och börens mysterium.

(Den signade dag)

Inte bara Forshem utan också Husaby ligger vid foten av Kinnekulle.
Det var i Husaby källa som Olof Skötkonung döptes hundra år innan Arns tid och då inleds en
allians mellan kyrkan och kungamakten ..men det var också i Husaby som Arn blev förförd –

på kungsgården i Husaby av Katarina Algot Pålssons äldsta dotter.

(sopranino)

När Arn lite senare samma år ska öva julsånger i Husaby kyrka är det första gången han träffar Cecilia, Katarinas syster. Hennes klara rena stämma stiger upp till kyrkans valv och träffar honom mitt i hjärtat. Dom sjunger tillsammans och sången får vingar.

(sopranino)

Arn blev alltså förförd av Katarina och gjorde sin kära Cecilia med barn innan de hunnit dricka brudölet. Och för detta fick han ett hårt straff – Han blev utvisad till Jerusalem för att under 20 år verka som tempelriddare där.

I den här skriften – ”I Arns fotspår” som Västergötlands museum har givit ut skriver Jan Guillou: ... ”det gick magi i letandet och fantiserandet, som om Arn Magnusson, som jag döpt efter hans tänkta barndomshem Aranäs, verkligen hade funnits. För borgen Aranäs är byggd i delvis arabisk stil och kyrkan i Forshem är byggd av samma folk som byggde Aranäs.

(Invandra)

Nästan alla kyrkor som är byggda på den här tiden är tillägnade Jungfru Maria, men inte Forshems kyrka – Forshems kyrka är tillägnad Guds grav. Och Guds grav i Jerusalem vaktades av just Tempelriddare!

(el Henna)

Forshems kyrka är inte framför allt känd för att den är byggd i lite arabisk stil utan för sina märkliga stenreliefer utanför kyrkan – sex stycken av den så kallade ”Forshemsmästaren”. På en av dom här bilderna kan man se en riddare med sin häst som skänker kyrkan och ovanpå ser man ett tempelriddarkors. Det är samma Tempelriddare som lät bygga Forshems kyrka som också segrade i slaget vid Kungslena och stoppade Danskarna där. Därför, säger Jan Guillou, talar vi idag svenska och inte danska – här föddes Sverige!

(klockor och regnrör)

På tal om Olof Skötkonung, Tempelriddare och andra kungar skulle kungen komma till Forshem när jag var barn. Gustav den femte hade just dött och Gustav den VI Adolf skulle komma på sin Eriksgata med tåget och stanna i Forshem. Hela byn stod vi där nere vid stationen med flagger i händerna och fint klädda när tåget kommer inrullande till stationen. Av kliver kungen och vi hurrar och han bockar som han alltid gjorde, sen tog han raska steg uppför kyrkbacken för att se på dom där märkliga stenrelieferna runt körka. Hovet hade ringt och sagt att ... se till så att det inte finns nån stege i närheten av dom där stenrelieferna för kungen han är så nyfiken så om han får se dä så vill han klättra upp och titta närmare på de där bilderna! Å det har vi inte tid mä.. Men jag. Ja tänkte på något helt annat: Tänk om Kungen blir kissenödig.....osv

(Dans på krogen)

Första kyssen

(Jag vet en dejlig rosa)

Sugga

(Jag minns den ljuva tiden)

Luffarna

(Skogsfruns tema)

Skogsguden Pan

(Syrinx)

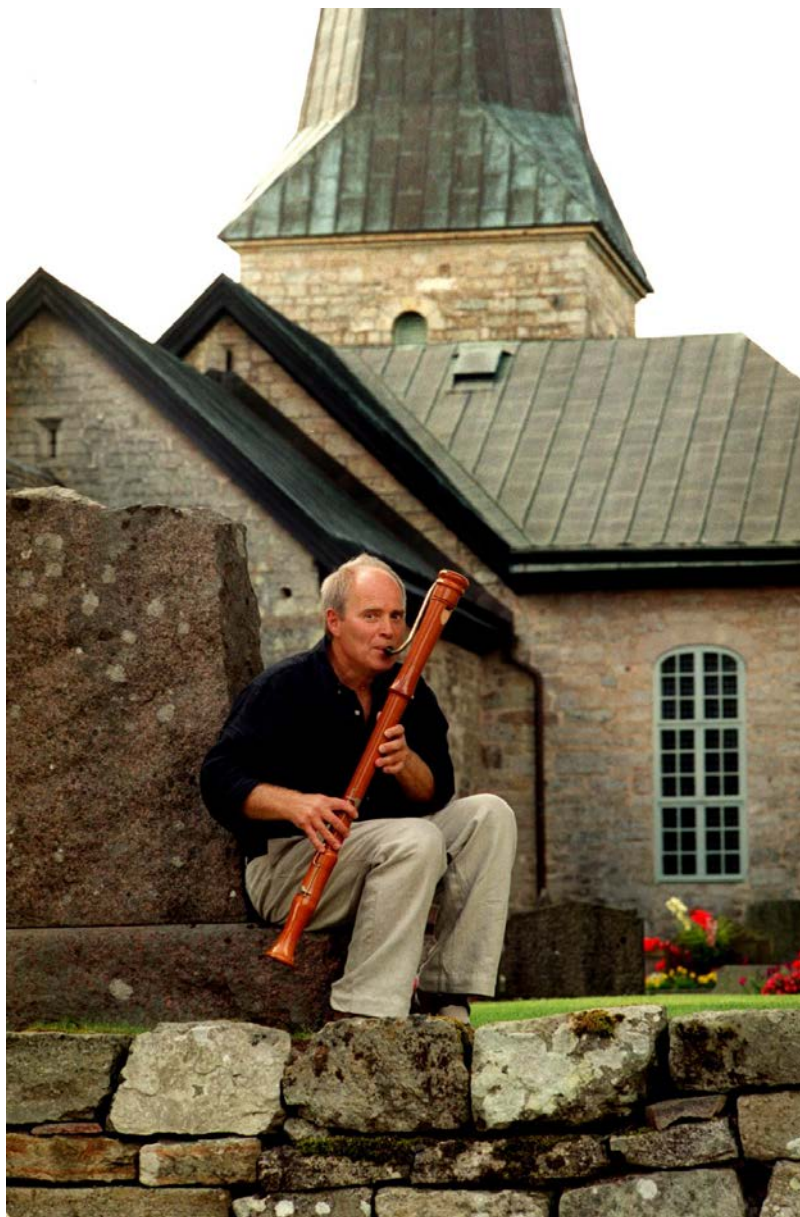
Innan jag slutar vill jag återkomma till filmmusiken och Bröderna Lejonhjärta. Det var inte bara musik vi skulle lägga till bilderna utan också musikaliska effekter. I början finns det en scen - Skorpan ligger i sin säng och hostar och är sjuk och ska till att dö och komma till Nangiala .Då får han ett bud därifrån i form av en vit duva som sätter sig på fönsterbläcket. Vi ska lägga duvkutter och vingslag, vi letar och söker länge och väl.... till slut hittar vi det ...det blev just det här. (Eget kutter och vingslag)

(Sjung du min dal)

En annan scen lite senare i filmen är det stora avgörande slaget mellan Körsbärsdalen och Törnrosdalen. En våldsam krigsscen med klingande svärd, hundratals hästar som strider och människor som dödas och såras. Under en dryg vecka har vi lagt effektljud på den hemska scenen. Men vi får inte sagan att lyfta riktigt. Inte förrän vi en dag i klippbordet plötsligt bara tar bort allt ljudet och lägger dit en vemodig orgelkoral som jag spelar på en gammal synteseiser – en moog

Nu ska jag be att få tacka för mig genom att sjunga Frihetssången ur Bröderna Lejonhjärta. Den här sången har blivit lite av en symbol för mitt hemliga liv. Tack Tack!

I Arns ljudspår

(sälflöjt)

Hej, jag heter Lasse och jag är född vid foten av Kinnekulle
i en liten kyrkby som heter Forshem!

(sälflöjt)

”Varje människa bär inom sig ett äventyr!
Världen skulle se mycket bättre ut om vi låter dom vi har omkring oss berätta sina historier

Någon som har berättat en historia som många har lyssnat till på senare tid är Jan Guillou!

Hans romanhjärte Arn Magnusson, Tempelriddare och Västgöte har skapat ett enormt intresse och inte minst om Forshem och Forshems kyrka.... Och eftersom jag är född där får no det här programmet ”i Arns ljudspår”

(Regnrör och giga)

Mungigan - ett uråldrigt instrument som fanns på den här tiden och som finns över hela världen än idag .

Ända in i mitten på 1900-talet utökar västgötabönderna sina inkomster genom att smida mungigor på stället.

Knallarna tar med sig dom här ut i stugorna och säljer.

Om man va några stycken som möttes vid en vägkorsning och nån hade en mungiga på sig, blev det dans!

(Mungiga och sång)

När väckelserörelsen drar fram förbjuder man mungigan och säger att det är ett instrument av den Onde.

Jag tänkte nog på det här när jag tillsammans med Björn Isfält i mitten på sjuttioalet skulle skriva musiken till filmen om Bröderna Lejonhjärta

Då använde vi mungigan för att illustrera förrädaren i Körsbärsdalen – Jossi – han som hade krogen ”Guldtuppen” .

Under hans bilder skorrar ofta mungigan falskt. (Giga)

När Skara domkyrka äntligen skulle återinvigas efter den stora renoveringen 1150, då finns Sigrid, Arns mamma i kyrkan . Man firar Tiburtiusmässan – en mässa för vårens återkomst.

(Lerhjärtat)

Mitt under mässan får Sigrid en uppenbarelse - hon ska skänka Varnhem, stormannagödet Varnhem till kyrkan .

Sigrid skänker Varnhem till Cictersienserna

Och Varnhem blir under medeltiden Sveriges största kloster

Arn föds i Varnhem men tillbringar sina första år i Årnäs. När Sigrid dör återvänder han till Varnhem och uppfostrads av munkarna. Han blir en ”Oblat”– ett barn i Guds tjänst.

Nu får han lära sig krigets lekar och börens mysterium.

(Frihetssången på basblockflöjt)

Inte bara Forshem utan också Husaby ligger vid foten av Kinnekulle.

Det är i Husaby källa som Olof Skötkonung döps hundra år innan Arns tid och inleder en allians mellan kyrkan och kungamakten.

Men det var också i Husaby som Arn blev förförd –

på kungsgården i Husaby av Algot Pålssons äldsta dotter, Katarina!

(sopranino mörk)

När Arn lite senare samma år ska öva julsånger i Husaby kyrka är det första gången han träffar Cecilia, Katarinas syster. Hennes klara rena stämma stiger upp till kyrkans valv och träffar honom mitt i hjärtat. Dom sjunger tillsammans och sången får vingar.

(Sopranino ljus)

Arn blev alltså förförd av Katarina och gjorde sin kära Cecilia med barn innan de hunnit dricka brudölet. Ungdomarna får ett hårt straff – Cecilia blir placerad i Gudhems kloster och Arn blir tempelriddare under hela 20 år i Det heliga landet.

(Regnrör)

När han återvänder har han flera hundra duktiga hantverkare med sig som hjälper till att bygga Sverige på den här tiden.

Jan Guillou skriver att det gick magi i letandet och fantiserandet, som om Arn Magnusson, som jag döpt efter hans tänkta barndomshem Aranäs, verkligen hade funnits.

För borgen Aranäs är byggd i delvis arabisk stil och kyrkan i Forshem har också spår av en arabisk stil!

När jag läste det här blev jag så inspirerad att jag skrev ett stycke för soloflöjt som jag har tillägnat min barndoms kyrka i Forshem - Invandra

(Invandra)

Nästan alla kyrkor som är byggda på den här tiden är tillägnade Jungfru Maria, men inte Forshems kyrka – Forshems kyrka är tillägnad Guds grav. Och Guds grav i Jerusalem vaktades av just Tempelriddare!

(El Henna)

Forshems kyrka är inte framför allt känd för att den är byggd i lite arabisk stil utan för sina märkliga stenreliefer utanför kyrkan – sex stycken av den så kallade "Forshemsmästaren". På en av dom här bilderna kan man se en riddare med sin häst som skänker kyrkan och ovanpå ser man ett tempelriddarkors.

Det är samma Tempelriddare som lät bygga Forshems kyrka som också segrade i slaget vid Kungslena och stoppade Danskarna där.

Därför, säger Jan Guillou, talar vi idag svenska och inte danska – här föddes Sverige!

(klockor och regnrör)

På tal om Olof Skötkonung, Tempelriddare och andra kungar skulle kungen komma till Forshem när jag var barn. Gustav den femte hade just dött och Gustav den VI Adolf skulle komma på sin Eriksgata med tåget och stanna i Forshem. Hela byn stod vi där nere vid stationen med flaggor i händerna och fint klädda när tåget kommer inrullande till stationen. Av kliver kungen och vi hurrar och han bockar som han alltid gjorde, sen tog han raska steg uppför kyrkbacken för att se på dom där märkliga stenrelieferna runt kyrkan.

Hovet hade ringt och sagt att ... se till så att det inte finns nån stege i närheten av dom där stenrelieferna för kungen han är så nyfiken så om han får se en stege så vill han klättra upp och titta närmare på de där bilderna! Å det har vi inte tid med!

Men jag. Ja tänkte på något helt annat: Tänk om Kungen blir kissenödig.

(Jag minns den luva tiden)

”Har du en sån där böneorgel” sa gamle biskop Grape en dag
när han såg den här lilla tramporgeln.
Jovisst har jag det!

När Hans Kennemark och jag är ute med föreställningen ”Höl i vägga” så berättar vi
att vi kan många visor som handlar om djur:

(en orgelton)

”När jag var en liten stackare bodde jag i Forshem.
Det är en by som ligger vid foten av Kinnekulle – ett vackert berg.

Varje gång jag var ledsen gick jag över landsvägen till min granne, och så gick jag in i hans
stora ladugård och satte mig gränsle över ena ko och klia och klappa koa som man gör här
mellan horna”

”Den svarta koa”

...men ...det jag helst av allt sjonger om ärtjejer!!

”Allri har jag haft så roligt förr

” Johanna”

”Lella Lötta”

Jag tänkte på månda
Att jag skulle på tisdå
Gå te dej på onsdå
Å säja på torsda
Att du sulle på freda
Komma te mej på lörda
Å dricka kaffe på sönda

Anna Panna Kallevallvanna
Kalle Valle Vinkom Sinkom Sanna

Hon är hipp och hon är pott
Hon är amm och hon är flott
Hippo-polamusen, kort och gott!

Min älskling du är som en ros
En nytsprungnen skär
Ja, som den ljuvaste musik
Min älskade du är.

Röda rosor är så härliga
Vackra flickor är så kärliga

När man fått den man vill ha
Då är det nöje å leva!

Bara du går över markerna
Lever var källa
Sjunger var tuva ditt namn.

Adam var den första man
Som den första kvinna vann
Paradiset
Byggde hon och han

Eva var, som man vet
Ung och täck och rask och het
Mjuka händer
Vita tänder
Och så lagom fet.

(Regnrör)
När det regnar blir det vattenpussar
Himlen kysser jorden så att det kan växa upp
Blommor och träd och fåglar.

Vi behöver en himmel att flyga i
En jord att stå på
Och någon att pussa

Regnrör

Carl von Linné
Låt det ske
Carl von Linné
Låt det ske
Carl von Linné
Låt det ske

Här sitter gummor som ingen rubbar
Och här står gubbar som gamla stubbar
Jag tror jag lubbar jag tror jag skubbar
Med dig min jänta till nästa bal

Bland sköna flickor blir gummor gröna
Och gamla gubbar dom börjar stöna
Men jag ska dansa med dej min sköna
Så golvet gungar...
Jaa.. det ska ja!

(rytm)

Apalami salami
Sinkami so

Sebedej sebedo
 Extra Lara Kajsa Sara
 Häck Väck Vällingsäck
 Ut mä dä'k

Gubben på stubben å kärringa på rota
 Bägge sulle sjonga men inga kunde nota

Gubben på stubben å kärringa på rota
 Bägge sulle sjonga men inga kunde nota

Flecka lilla
 Flecka lilla
 Kom kom kom

Flecka lilla
 Flecka lilla
 Kom kom kom
 Kom sa du få vad du bad mig om

Flecka lilla
 Flecka lilla
 Kom kom kom
 Kom sa du få vad du bad mig om
 Vet du inte vad de va va va ?.....

 Tjössen
 som du nyss ville ha ha ha .

Ta på mittin
 Ta mig var du vill
 Ta på mittin
 Ta mig var du vill

Ta på mittin
 Ta mig var du vill
 Ta på mittin
 Ta mig var du vill

(Gla'-låten på sopranino)

(talat) En körter ti gal göken
 Sen skriker ugglara

Men hur du vänner dej
 Å hur du ställer dej
 Så laga att du har en trogen vän
 För snart förgår dina ungdomsdagar
 Ja, snart förgår dina ungdomsdagar

Å allri kommer di
 Nej, allri kommer di
 Nej, allri kommer di tebaks igen.

(Polska efter Robert Johansson, Härryda)

Jag minns **rabarberbladen** hemma i Forshem när jag är liten.
 Rabarberbladen är stora som parasoller
 och stjälkarna lika tjocka som mina armar och ben.

Regnröret igen

När det regnar ligger jag torr under bladen och när solen skiner får jag skugga.
 När pappa är arg för att jag tar den där pengan som ligger i hans rockficka flyr jag till
 mitt hemliga sommarrum under rabarberbladen.

Luffarna

Vi hade gott om vandringsmän i Forshem. Luffarna.

Luffarna hade sina egna tecken som dom satte på grindstolparna för att berätta hur det stod till
 inne på gårdarna. Där fanns både positiva och negativa tecken. Ett för långt W – ”Akta dig för
 hunden”. En tom cirkel – Ingenting att göra, onödigt att fråga. Men är det ett litet plus i den
 tomma ringen betyder det att det finns mat. Tre små ringar bredvid varandra betyder att man
 kan få lite pengar, ja det finns många positiva tecken. En liten liggande båge betyder att det
 t.o.m. finns sovplats. Ett stort V och tre små trianglar vid sidan betyder: ” Här bor känsliga
 fruar hos vilka man lätt kan väcka medlidande”

Jag tror att utanför våra grindstolpar hemma i Forshem fanns det många sånna där positiva
 tecken för hela sommaren kom det då och då luffare uppför grusgången. Vi kunde sitta helöa
 familjen och äta mat, fisk och potatis, så hörde man steg på gruset så kom det en luffare. Då
 ställde mamma fram en stol till vid bordet, en ny tallrik och så gick hon in i skafferiet för att
 hämta luffarmaten. Den hade sin speciella plats innanför skafferidörren till höger. Falukorv,
 ägg och stekt potatis. Det tyckte jag var mycket godare. Men så var det. Luffarna fick sitt och
 vi vårt.

Jag ska berätta om en luffare som kom varje år under lång tid. Han hette Eklöv. Han hade
 långt skägg, en sliten långrock och ett par snälla ögon som glittrade på ett särskilt sätt långt
 inne i allt skägget. Han var lite konstnärlig och tecknade av mig minns jag. Han sov ofta över,
 en natt inte mer. Men han ville inte vara till besvär på något sätt, bara han fick ligga nere i
 kolkällaren inte långt ifrån pannan så var det bra. Mamma försökte med täcken och filter, men
 nej kanske några tidningar över sig om han frös.

Jag minns sista gången Eklöv kom. Det var en varm sommardag och han kom uppför den
 långa grusgången som alltid men nu hade han en vacker kvinna vid sin sida. Jag förstod inte
 att han som var luffare kunde ha en så vacker kvinna. Jag minns att hon klippte mig. Jag satt
 på den flata stenen under asken. Hon hade så mjuka händer.

När jag långt senare skulle skriva musiken till familjeoperan ”Sagoprofessorn med libretto av
 Britt G. Hallqvist, fanns Skogsfrun som en av huvudrollerna. När jag skrev hennes tema
 tänkte jag på Eklövs vackra farliga kvinna.

Skogsfrun som aldrig vågar visa sin ihåliga rygg.

”Skogstippa förvränger synen
 Lövskorra kan locka dig locka dig
 Skogsfrua får dig att dansa
 Kavelkun Förgätmigej förgät mig ej

Och så här sjunger Skogsfrun när hon blir bjuden på kaffe av Sagoprofessorn

*”Det här smakar bättre än skogtjárnens vatten
 Och bättre än daggen på rosegren
 Det fräser i koppen, det spritter i kroppen
 Det hettar så härligt i svans och ben”*

(Skogsfruns tema)

Innan jag slutar vill jag återkomma till filmmusiken och Bröderna Lejonhjärta. Det var inte bara musik vi skulle lägga till bilderna utan också musikaliska effekter.

I början finns det en scen - Skorpan ligger i sin säng och hostar och är sjuk och ska till att dö och komma till Nangijala. Då får han ett bud därifrån i form av en vit duva som sätter sig på fönsterbläcket.

Vi ska lägga duvkutter och vingslag, vi letar och söker länge och vä... till slut hittar vi det ...det blev just det här.

(kutter och vingslag)

En annan scen lite senare i filmen är det stora avgörande slaget mellan Körsbärsdalen och Törnrosdalen. En våldsam krigsscen med klingande svärd, hundratals hästar som strider och människor som dödas och såras. Under en dryg vecka har vi lagt effektljud på den hemska scenen. Men vi får inte sagan att lyfta riktigt. Inte förrän vi en dag i klippbordet plötsligt bara tar bort allt ljudet och lägger dit en vemodig orgelkoral som jag spelar på en gammal synteseiser – en moog

Nu ska jag be att få tacka för mig genom att sjunga Frihetssången ur Bröderna Lejonhjärta. Den här sången har blivit lite av en symbol för mitt hemliga liv.

(Sjung du min dal)

Extranummer:

Ällinga vällinga vattenspruta
 Slå din kärring mitt på truta
 Här ska du få ditt elaka troll
 För att du inte kan räkna till tolv
(Liten cymbal)

Hur mycket är klockan sa tomten
 Hur mycket är blåklockan tro?
 En kvart i månsken sa älvan
 Och skakade sand ur sin sko

(Ärtskida)

Om bananer hade mun och hade tunga
Skulle ni få höra små bananer sjunga

Men nu har de varken munnar eller tungor
Och förresten inte heller några lungor

Alla skogens fåglar skulle sitta stumma
Om bananer skulle slå på trumma

Slå på trumma! Slå på trumma –med vad då med?
För bananer har ju ingenting att slå med
(munorgel)

**Snälla sol vill du lysa
Så vi alla slipper frysa
Skin på far och mor
Och på storebror
Skin på syster min
Skin i stugan in
Gå ej bort från oss än
Och lys i morgon klart igen.**

Slut

Kom nu rå! – Vadå?.....

TRAMP OCH TON

med Lasse Dahlberg

Lasse Dahlberg kompositör och musiker har med musiken till filmen Bröderna Lejonhjärta och ordet Bolibompa gjort avtryck i varje svensk. Under hela sin yrkeskarriär har konserter för barn varit en återkommande och viktig del för Lasse

Tramp och Ton är en musikföreställning.

Det är ramsor, ordspråk, dikter och berättelse från förr.

Det handlar om lyckade och mindre lyckade erfarenheter från barndomen i Forshem, om kärleken till Kristin och vad som sedan hände!

Hur kom Bolibompa till och mycket mera...

Välkomna!!

(En improvisation med Regnrör, surrande bi, sol =stor cymbal och liten cymbal)

Ällinga vällinga vattenspruta
 Slå din kärring mitt på truta
 Här ska du få ditt elaka troll
 För att du inte kan räkna till tolv

(En liten cymbal)

Hur mycket är klockan sa tomten
 Hur mycket är blåklockan tro?
 En kvart i månsken sa älvan
 Och skakade sand ur sin sko

(Ärtskida)

Om bananer hade mun och hade tunga
 Skulle ni få höra små bananer sjunga
 Men nu har de varken munnar eller tungor
 Och förresten inte heller några lungor
 Alla skogens fåglar skulle sitta stumma
 Om bananer skulle slå på trumma
 Slå på trumma! Slå på trumma men vad då med?
 För bananer har ju ingenting att slå med

(Munorgel spelar "snälla sol")

*(Lasse "Bygger" den lilla tramporgeln
 tar god tid på sig! Trampar igång...)*

Snälla sol vill du lysa
Så vi alla slipper frysa
Skin på far och mor
Och på storebror
Skin på syster min
Skin i stugan in
Gå ej bort från oss än
Och lys i morgon klart igen.

Hej, jag heter Lasse
(spelar mungiga)

Den här mungigan köpte jag här på museet för så där 15 år sedan.

Det var vid den tiden som jag tillsammans med Hans Kennemark spelar in CD skivan

”Hål i vägga” . Arnold Josefsson på Folkmusikarkivet hjälper oss att ta fram ett gediget material. Vi har fina solister, Sven-Ingvar Hej, Mats Ljung och inte minst Birgitta Andersson som framför olika ramsor på sin genuina västgötska och sjöng :

**å secken liten en som legger i diket
å secken liten en som legger i där
ta en pinne å peta opp en å låt´ en ine
legga där å frus ihjäl**

Birgittas gamla mamma Viola i Mariestad ringer runt till sina vänner och pratade om hur den och den ramsan skulle låta. Det skiftar inte bara mellan olika landskap utan också mellan olika byar här i Västergötland. Vi sitter i köket innan inspelningen Birgitta, Biggan och jag för att värma upp med lite kaffe... men efter en kort stund far Birgitta upp:”

Nej, här kan vi inte sitta och prata stockholmska längre! Ut å jobba!”

(*”muspussar”*)

Ut ur mitt hus
Båd råtta och mus
Gack till andra ställen
Där di har fler förut.

Pelle lille Pelle lille
Skônna däk hem
Koa har kalvat
Katten har kättlat
Och soa har fått femtan små greser
(*grymtar*)

Skoskav i nacken
Och tannavärk i häl'n

Löppebett i räva´
Som aldrig går dän

Om såmma visste va såmma säjer om såmma
Så skulle inte såmma säja om såmma
Dä såmma säjer om såmma

Uppför en backe
Och nerför en li
Där stod en flicka
Ho sa bli mi

Fästeman och möa
Stolpen och stöa
Rodde till en ö
När di kom i lann´
kösste de varann

Tack ska du ha gick den här vägen
Tack ska du ha för du tittade in
Tack ska du ha för du drack mitt kaffe
Tack ska du ha för du doppa min ring

/:Hôl i vägga,bôrra på, bôrra på
Hôl i vägga bôrra på
Hôl i vägga ,bôrra på, bôrra på
Tjofadderittan lej :/

Flit å skit ska de va
Då blir dä bra
(4 – 6 ggr)

Dä satt en hare på farfara gärde
För hoppedi hoppedi hopp
Så åt han en bit

Så sket han en skit (-)
För hoppedi hoppedi hop

Allting har en ände
Fast kôrven den har två
Skär en av'n på mitten
Har den två ändå.

Om jag hade ett pannekakelass
Och då vore ett glimrande före
Då körde jag rätt ner till Överbo lo

(häst-bjällrorerna låter)

Med fjorton käringar före

**/: Hôl i vägga,bôrra på, bôrra på
Hôl i vägga bôrra på
Hôl i vägga, bôrra på ,bôrra på
Tjofadderittan lej :/**

Gunatt gunatt du svarte katt
Lägg nöckeln under trappa
Så kommer jag
Till dej I Natt

(viskande)

**Hôl i vägga ,bôrra på ,bôrra på
Hôl i vägga bôrra på
Hôl i vägga ,bôrra på bôrra på
Tjofadderittan lej**

Ja, Hej igen!
När jag var liten bodde jag i Forshem,
byn som ligger så vackert vid foten av Kinnekulle

Kråkbegravningen

**Du skulle varit me
Ja, jag säger de
en gång när jag råka**

snubbla på en kråka
som var gredelin och röd
men hela gamla kråkan
var ju jättedöd
jag tog och grävde ner den
precis bakom en tall
rätt djupt
det var ball
Sen spika jag ett kors av två pinnar
och stack ner
och plockade blommor
orkidéer
Jag gjorde lite kransar
mysiga buketter
och spelade en psalm
med Tompas kastanjetter
om himmel och om jord
en massa svåra ord
Jag spela lite andra bitar som jag vet
sen gick jag hem
man kan ju inte spela i all evighet
Nej, man kan ju inte spela
i all evighet

I Forshem är jag kär i Kristin

Ja, jag är faktiskt lite kär i Kristin
Men säj det inte till nån,
de andra bara retas då.
På rasterna brukar jag titta på henne
i smyg, när inte hon ser det
Hon har brunt hår och smutsiga byxor.

Krille är kär i Eva.

Eva är inte kär i Krille.
Eva är lite kär i Lillen.
Tråkigt nog är inte Lillen kär i Eva.
Han tycker om en som heter Anna
Och Anna hon är kär i två på samma gång
Men ingen av dom är Lillen.

Om Kristin är kär i mig får jag nog aldrig veta.
Hon är för blyg för att säga det!

**Jag minns den ljuva tiden
jag minns den som igår
då oskulden och friden
tätt följde mina spår**

**Då lasten var en häxa
och sorgen snart försvann
och allt utom min läxa
jag lätt och lustigt fann**

**Jag minns de fria fälten
jag mätt så många gånger
där ofta jag var hjälten
i lekar och i språng**

**De tusen glada spratten
i sommarns friska vind
med fjärlarna i hatten
och purpur på min kind**

Ibland leker vi en lek som heter ordleken.
Det gäller att hitta på ord som inte finns
och orden får inte vara långa
och de ska börja på samma bokstav tills vi tröttnar och byter.

En gång bestämde vi att alla ord skulle börja på B och ha fyra bokstäver

Så här var mina ord:

BITY BOKO BÖSA BAMB BYSK

Så här var Kristins:

BEJK BÖMA BÅKS BYLL BOST.

Det är en ganska svår lek.

Du kan ju försöka själv! (Ur "Vad tycker du?" av B. Lindgren)

Det var så Bollibompa kom till.

Jag satte ihop två korta ord på B – Bolli och Bompa.

Och då blev det Bollibompa!

Bollibompa Bollibompompa

Bollibompa Bollibompompa

Bollibompa Bollibompompa

Bollibompa Bollibompompa

Bollibollibollibollibollibollibollibompa

(Tvärflöjt)

Bollibompa Bollibompompa

Bollibompa Bollibompompa

Bollibompa Bollibompompa

Bollibompa Bollibompompa

Bollibollibollibollibollibollibollibompa

Jag minns den ljuva tiden

jag minns den som igår

då oskulden och friden

tätt följde mina spår

Då lasten var en häxa

och sorgen snart försvann

och allt utom min läxa

jag lätt och lustigt fann

Allting har en ände -

men korven den har två

Ge mig en varmkorv
Rätt mycket mos
Dubbelhamburgare
Gurka och juice
Två coca-cola
Milk-shake och glass
Är det sen något
ses vi på dass

Sången om Kalle

Kalle föddes klockan tre
ilsken som en varg
hade kommit ut på sne
kal om huvet
sur och arg
Första åren skrek han mest
sög i nappen som en tok
kröp omkring och tuffade
och lekte han var lok

Sen kom han i skolan
han sa allting fel
skrev bak och fram
i böckerna
men lärde sig en del
Och när han spelat fotboll
och lattjat som man gör
så var han plötsligt tjuge
och färdig ingenjör
Då skaffa han två rum och kök
med utsikt mot en gård
en flicka skaffa han
och en begagnad Ford
Och sen så fick dom
tre små barn
som skrek båd dag och natt
då köpte han ett eget hus
och frun hon köpte hatt

**Och Kalle jobbade och slet
 han köpte nya Volvo Sport
 och barnen växte opp och lekte krig
 och byggde höga fort
 Sen blev han gammal
 sur och arg
 och kal om huvet
 som en varg
 en dag så dog han
 och tyckte det var lika bra**

Jag tänkte på månda
 Att jag skulle på tisdä
 Gå te dej på onsdä
 Å säja på torsdä
 Att du skulle på fredä
 Komma te mej på lördä
 Å dricka kaffe på söndä

(triangel)*

*Anna Panna Kallevallvanna
 Kalle Valle Vinkom Sinkom Sanna

*Hon är hipp och hon är pott
 Hon är amm och hon är flott
 Hippo-polamusen, kort och gott!

*Min älskling du är som en ros
 En nyutsprungén skär
 Ja, som den ljuvaste musik
 Min älskade du är.

*Röda rosor är så härliga
 Vackra flickor är så kärliga
 När man fått den man vill ha
 Då är det nöje å leva!

*Bara du går över markerna
Lever var källa
Sjunger var tuva ditt namn.

*Adam var den första man
Som den första kvinna vann
Paradiset
Byggde hon och han

*Eva var, som man vet
Ung och täck och rask och het
Mjuka händer
Vita tänder
Och så lagom fet.

(Regnrör)

När det regnar blir det vattenpussar
Himlen kysser jorden så att det kan växa upp
Blommor och träd och fåglar.

Vi behöver en himmel att flyga i
En jord att stå på
Och någon att pussa

Carl von Linné

Låt det ske

Carl von Linné

Låt det ske

(Sopranino –snabb)

Här sitter gummor som ingen rubbar
Och här står gubbar som gamla stubbar
jag tror jag lubbar jag tror jag skubbar
Med dig min jänta till nästa bal

Bland sköna flickor blir gummor gröna
Och gamla gubbar dom börjar stöna
Men jag ska dansa med dej min sköna

Så golvet gungar

Jaa, det ska ja!

(handtrumman)

Apalami salami

Sinkami so

Sebedej sebedo

Extra Lara Kajsa Sara

Häck Väck Vällingsäck

Ut mä dä'k

Gubben på stubben å kärringa på rota

Bägge sulle sjonga men inga kunde nota

Gubben på stubben å kärringa på rota

Bägge sulle sjonga men inga kunde nota

Flecka lilla

Flecka lilla

Kom kom kom

Flecka lilla

Flecka lilla

Kom kom kom

Kom sa du få vad du bad mig om

Vet du inte vad de va va va

Tjössen

som du nyss ville ha ha ha .

Ta på mitten

Ta mig var du vill

Ta på mitten

Ta mig var du vill

Ta på mitten

Ta mig var du vill

Ta på mitten

Ta mig var du vill

(Gla'-låten på sopranino)

En körter ti gal göken
Sen skriker ugglerna

Men hur du vänner dej
Å hur du ställer dej
Så laga att du har en trogen vän
För snart förgår dina ungdomsdagar
Ja, snart förgår dina ungdomsdagar
Å allri kommer di
Nej, allri kommer di
Nej, allri kommer di tebaks igen.

Älskar du mej
Hur var det nu det va?
Du har sagt det en gång
Men jag glömde vad du sa

Gå aldrig och bli kär
Det är bara till besvär
Först får man krama
Så armarna blir lama
Sen får man gråta
Så kinderna blir våta

Mitt hjärta, sa jag, var ditt
Ditt hjärta, sa du, var mitt
Och vackert du tyckte det lät
Att gråten var min när du grät

(Nils Ferlin)

Nu skola vi våra vålmar vålma
Skönare hö har ingen på äng
Rödaste rosor med räfsan räfsa
Det skola vi till en säng

(C J L Almqvist)

Du kan få mej så jublande kär
Titta på mej –
Det är ditt allt det här!

(Povel Ramel)

Lärkekirr och Duveputter
Tuppeknorr och Orrekutter
Går ju ändå ut därpå
Att hanen honan nalkas må

(Columbus)

Men kära ni
Såna klor sitter i
Man blir aldrig, aldrig fri!
Det gör inget alls
För du dansar så härligt vals

(Taube)

Hon blinkat åt alla

Hon blinkar åt mej
Kommer du å blinkar
Blinkar hon åt dej

Hon är hipp
Hon är pott
Hon är am
Hon är flott
Hippopolamusen
kort o gott

Han kom som en vind

Vad bryr sig en vid om förbud
Han kysste din kind
Han kysste allt blod till din hud

(Hjalmar Gullberg)

Och lessamt är att leva
Och lessamt är att dö
Och lessamt är att hava
En tjocker fästemo

Det går la an å leva
Så länge vi är två

Men värre kommer ätter
Då vagga´ börjar gå

En improvisation

(Regnrör, surrande bi, sol =stor cymbal och liten cymbal)

Ällinga vällinga vattenspruta
Slå din kärring mitt på truta
Här ska du få ditt elaka troll
För att du inte kan räkna till tolv

(En liten cymbal)

Hur mycket är klockan sa tomten
Hur mycket är blåklockan tro?
En kvart i månsken sa älvan
Och skakade sand ur sin sko
(Ärtskida)

Om bananer hade mun och hade tunga
Skulle ni få höra små bananer sjunga
Men nu har de varken munnar eller tungor
Och förresten inte heller några lungor
Alla skogens fåglar skulle sitta stumma
Om bananer skulle slå på trumma
Slå på trumma! Slå på trumma men vad då med?
För bananer har ju ingenting att slå med

(Munorgel spelar "snälla sol")

**Snälla sol vill du lysa
Så vi alla slipper frysa
Skin på far och mor
Och på storebror
Skin på syster min
Skin i stugan in
Gå ej bort från oss än
Och lys i morgon klart igen.**